

**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula CCXLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](#)

D. Petri Duen.

REGVLA CCXLVII.

E P I S C O P V S in quibus casibus dispensare possit. Ultra hoc. in c. dilectus filius. de tempo. ordi. vide cxij. casus. quos potest. Aluarus Pelargus in libr. j. de planctu ecclesiae. artic. 50. & ibi in versi. prohibetur ponit casus in quibus episcopus dispensare non potest. Et cxxxvi. casus in quibus episcopus potest dispensare. sicut Berthach. in tract. de episcopo. in ij. par. 4. lib. nu. 107. Et tunc casus in quibus episcopus dispensare potest ponit notab. Specula. sit. de dispensatione. in. §. nunc de episcoporum. a uu. 1. usque ad. 22. & ibi etiam vsq; ad finem casus. a uu. 25. in quibus episcopus dispensare non potest.

REGVLA CCXLVIII.

E P I S C O P V S, vel legatus non possunt dispensare contra Concilium. Hanc reg. probat glo. in c. dilectus. el. j. de preben. in verbo. cum se facultas. glo. & ibi Docto. in c. cum dilectus. in verbis. in ætate. de electio. & in clem. j. in verbo. eligatur. de electio. & in c. dilectus. de tempo. ordi. & ibi Innoc. in c. j. & in c. j. de filii. preben. Ioā. de Ana. in c. cum diocesi. de usur. Archidiaco. in c. sicut. xv. distinct. & in summa lvi. dist. & in c. virgines. 27. q. j. late Ioann. And. in c. j. super glo. in verbo. concessum. de supplen. neglig. prela. Specula. in tit. de dispensatione. in §. nunc de episcoporum. nu. 27. Ludovic. Roma. in consi. 325. nu. 7. Anto. Docto. in c. at si clericus. in §. de adulteriis. & ibi Felin. num. 5. de iudic. & Philippus Decio. nu. 27. Henricus Bothenus in tract. de synodo episcopi. arti. j. conclusio. iij. nume. 6.

¶ Limita primo, nisi de mandato Papæ expresso & speciali: quia tunc valeret eius dispensatio vel constitutio, etiam si esset contra concilium. Pro quo facit qd notabiliter tradit Anto. de But. in c. pen. de filii. presby. li. 6. vbi dicit, qd illud quod tegatus de latere ex speciali commissione Papæ facit non tam factum legari, quam Papæ dicitur: secus si ex generali. Pro qua opinione est glo. in c. dilectus. in glo. ij. in fin. de rescript. facit text. in c. si Apostolicæ. de preben. lib. vj. quod ita tenent Docto. in c. quod translationem. de offic. lega.

¶ Limita secundo, non habere locum quandocumque adesset magna causa: scilicet necessitatibus, vel utilitatis. Ita tenet Abb. in d. 5. de adulteriis. nu. 9. Lamberti. in tracta. iuris patro. in j. par. ii. libr. xix. artic. 7. q. princ. nu. 2. fol. 222. col. iij. idem Abb. in c. cum dilectus. de electio. allegat ad hoc decis. Rote. ccxij. in nou. secundum impress. antiqu. & secundum nouam decisio v. in titu. de iure patrum. allegat etiam tex. in c. tali. & in c. exigunt. j. q. viij. & in c. expostisti. de preben. idem Abb. in c. dilectus. & in c. fina. de filii. presby.

ibye. & ibi cæteri docit, qui dicunt, quod licet alias episcopus non dispenset, quod filius sacerdotis succedat in ecclesia paterna, illud est vetum nisi ubi subesse necessitas vel utilitas ecclesiæ. Eandem limitationem posuit Bald. in l. omnes populi, scilicet de iusti. & iur. ubi dicit, quod episcopus ex magna causa potest dispensare contra canones. Nicol. Mile. in R. repert. in verb. dispensare potest episcopus, ubi allegat supra dictam decisionem ad quam se remittit ad cognoscendum quae sit magna cause. Specu. in tit. de dispensati. in. §. nunc de episcoporum. nu. 20. in fi. Catellia. Cotta in Memo. in verb. episcopus. Roma. in d. consil. cccxxv. Felin. in c. j. in viij. fallen. de constituta. Hanc etiam limitationem ponit Roma. in sing. 492. allegant supradicti Doct. & Ias. in l. nemo potest. nu. 8. in j. lect. ff. de leg. j. tex. in l. lib hominem. ff. mandati. Quam limitationem intelligo veram, ubi de facili superior consuli non possit alias secus, per l. diui fratres. ff. de poen. & per l. Diuus Pius Claudio. ff. de fals. facit quod nro. Inno. in c. venerabilem. de elect. Bal. in l. non dubium. C. de legi. Pro qua opinione est text. in c. j. de cleri. ægrotata. libr. vij. ubi ratione distantia locorum conceditur episcopo indigenti coadiuto- li, ubi assumere unum vel duos de consensu, & consilio sui capituli, vel majoris partis, absque hoc quod veniat ad sedem apostolicam: ad quam alias venire tenetur: ut ibi dicit tex. ad idem etiam text. in c. j. ne sede vacan. libr. vij. ubi si episcopus esset in remotis, non exspectatur eius consilium: quod alias requiritur & expectatur. Et hanc limit. cum supra dictio intellectu fentit Arct. in d. §. de adulterio. nu. 20. allegat ad hoc tex. in c. nihil. de elect. quod notant Docto. in c. licet ex iuspecto. de foro compet. Catell. Cotta hoc tener in Me- mora. iuris: in verb. episcopus. el. j.

Contra quam limitationem facit, quod notant Ioann. Andreas & Petrus de Ancharen. in c. j. de ætate & qualitate. libr. vij. & ibi Domini, de sancto Geminio. qui impugnantes Archidiaco. ibi, & licet canon de elect. libr. vij. volunt. quod episcopus etiam ex magna, necessaria & utili causa, & etiam cum cause cognitione non dispensat cum paciente defectum ætatis in dignitatibus curati propter Concilium generale. c. cum in cunctis. in. §. inferiora, de elec- tione, cum qua opinione transit Philippus Franc. in d. capitu. j. & licet pro opinione Archidiaconi multa possent adduci quæ ipse ponit in d. capitulo. licet canon. & cum eo sit Hostiens. in capit. cum dilectus, de electio. tamen contra Archidiaconum est communis opinio secundum Domin. de Sancto Geminiano in d. c. licet canon. num. 7. in finalibus verbis. Eandem opinionem contra Archidiaconum tenet Ioann. Monachus. in capitul. cupientes. in numero 124. de electi. libr. vij. & communiter Doctores in d. cap. cum dilectus. de electio. que opinio aperte destruit hanc limitationem. In quo est notandum quod in casu Ioann. Andre. & aliorum Doctorum contra Archidiaco. non conceditur dispensatio, etiam ex magna, necessaria, & utili causa: quia concilium generale prohibet epi- scopis

D. Petri Duen.

scopis, & ponit contra facieutes: vt patet in d. c. cum in cunctis, i.
g. clerici, de electio. & in l. xxvij. tit. v. par. j. & ideo haec opinio
non conuenit huic limitationi, que est quando concilium vel per
tit dispensate, vel quando loquitur impersonaliter, nec verando,
permittendo dispensationem, nec imponendo aliquam penam, q
vbi imponit poenam, restringitur dicta limitatio.

3 Tertio limita, nisi canon concilij esset canon penitentialis: cu
cum poenitentiae sint arbitrarie, c. Deus qui, & c. quae situm, de po
nitent. & remiss. c. mensuram, & ibi glo. de poenit. dist. j. & c. tem
pore. xxvj. q. viij. glo. in c. sunt plures. de poenitent. dist. iiij. poterit
scopus in tali canone dispensare. Vt in c. quem poenitet, de poe
nit. dist. j. glo. & docto. in d. g. de adulteriis. Ex quo notabit. gl. i. in
c. tempora plenitudinis. & in d. c. latorem. in gl. si. 33. q. ij. dicunt, q
episcopus ex causa potest diminuere poenitentiam quā induxit Pa
pa, sequitur Roma. vbi dicit ita contigisse de factō in persona Ca
dinalis de Ursinis qui erat summus poenitentiarius, in sing. cccclx
Hippol. in sing. 18z. Ias. in l. omnes populi. in j. lectu. nu. fin. & in
lect. nu. 13. ff. de iust. & iur. Quod tamen intelligo verum nisi ca
sus de se esset reservatus Papae: per notata in c. quod translationem
de officiis delega, & in d. g. de adulteriis. Et qui sint isti casus poe
nitentiales reseruati Pape, habetur in c. ij. de poenitent. & remiss. dist.
vij. & per Hostien. in summa, eod tit. in. g. ij.

4 Quarto limita, non habere locum in casu posito per Felin. in
j. nu. 5. de sponsa. vbi adducit quāplures rationes pro sua opinione.
Que omnes videntur ridiculae, & sic ipse non firmat pedem, cum
alla limitatio non videatur vera: & in contrarium allegat gl. in cl
j. in ver. eligatur. de electio.

Restringe tamen has limitationes nisi canon concilij prenomin
diceret, quae non possit imponi nisi per Papam. Exemplum in depo
sitione episcopi: vt in c. quamuis: & in c. multum. & in c. dudum, q
q. vj. nam sicut solus Papa potest deponere ita videtur conueniens
q. solus Papa possit dispensare. Ita tenet Host. & ibi Ant. de Butte
vbi hoc declarat, in vlti. col. in c. ij. de biga. Aret. in d. g. de adulte
riis. nu. 14. Quod videtur verum quando quis non potest impone
re penam ex defectu potestatis: secus si ex privilegio personae: quia
tunc videtur q. possit dispensare ob cessantem rationem. ita Ant. de
Butte. vbi supra, quia tali casu qui non potest condemnare, potest ab
solueri: vt est text. Bar. & Bal. in l. f. C. vbi senato. vel clar. ne il
lud quod inductum est in fauorem, retorqueatur in odium, ita tenet
Dec. in d. g. de adulteriis. nu. 39. Restringe secundo nisi esse mu
nem, de offi. dele. & in c. sicut vnire. de excess. præla. ita tenet Sp
in tit. de dispensatione. in. g. nunc breuiter, quia in his se non intro
mitit aliis inferior, nisi ex speciali commissione Pape, d. c. quod
translationem,

R E G V